

Almindelighed vedrørende Forhold fra tidligere Tid. Det er jo naturligvis en Virksomhed, som Sagførere meget hyppigt beskæftiger sig med, og hvor de har overordentlig stor Evne til at fremsætte Krav og ogsaa af og til til at fremtvinge Kravs Opfyldelse. Jeg tror nu ikke, at selv om en Højesteretssagfører overtager Sagen for Firmaet, gaar Staten af den Grund ind paa andre Vilkaar, end hvis Selskabet selv var kommet og havde fremsat sine Krav. Med Hensyn til den nye Ordning har Firmaet selv skrevet — jeg har læst et Brev, det har skrevet —, at det er en „entirely satisfactory“ Ordning. Det er et saa stærkt Ord med Hensyn til den Begunstigelse, de nu nyder, at jeg maa sige, at det forundrer mig overordentlig stærkt, at Fabrikken stadig vedbliver at rette disse Krav mod Staten, og det forundrer mig stadig, at ærede Medlemmer af dette Ting mener, at det er berettiget at optræde overfor Staten paa den Maade med saadanne Krav. For Resten skal jeg sige til det ærede Medlem, at det drejer sig om mellem 16 og 20 Kr. pr. Automobil, der sælges her i Landet, og jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det er ikke afgørende for, om man sælger mange eller faa Automobile. Der er ikke givet dette Firma noget som helst Løfte af nogen Art, og der er selvfølgelig heller ikke nogen Mulighed for dette Firma for at faa en gunstigere Ordning end andre Firmaer. Men jeg kan heller ikke se, at dette Firma har nogen Berettigelse til at faa en særskilt Ordning. Jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Hendriksen paa Firmaets Vegne vil være glad ved den overordentlig gunstige Ordning for Fremtiden og søge at trøste det med den og faa det til at glemme Fortiden.

De ærede Medlemmer Hr. H. C. Hansen, Pinholt og S. C. Nørgaard har behandlet Landsoverskatteraadets Arbejde. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, der selv, saa vidt jeg ved, er Medlem af et Skatteraad, har udtalt, at det er forbausende, hvad Folk kan glemme, naar de skal opgive deres Indtægt. Jeg tror, det ærede Medlem har set rigtigt heri, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem er fuldt indforstaaet med, at det bør være Landsoverskatteraadets Opgave overalt at faa gennemført en saa god Skattekning som muligt. Det ærede Medlem udtalte, at det vist vilde være heldigere at faa indført tvungen Statusopgørelse for Landbrugserhvervet som Grundlag for Skatteopgivelsen. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlem har

Ret i, at det netop vilde være en god Hjælp, og det er en Foranstaltning, som vilde kunne gennemføres for denne Erhvervsgren uden Vanskeligheder, og jeg skal gerne for mit Vedkommende interessere mig for, at denne Sag føres videre frem. Det ærede Medlem Hr. Pinholt fremdrog et Eksempel paa, at en Skatteyder var blevet uretfærdigt behandlet, idet Landsoverskatteraadet havde ment, han havde en større Skatteindtægt, end han havde opgivet, men Landsoverskatteraadet havde til sidst maattet frafalde sit Syn paa Sagen, og Manden var ikke kommet til at betale mere. Det ærede Medlem Hr. Pinholt mente, at en Tjenestemand fra Landsoverskatteraadet var gaaet frem overfor denne Skatteyder paa en noget ejendommelig og haardhændet Maade. Hvis det ærede Medlem vil opgive mig Navnet paa vedkommende Skatteyder, skal jeg lade Sagen undersøge, og skulde det vise sig, at vedkommende Tjenestemand ikke er optraadt rigtigt, vil der blive skredet ind imod ham. Men Sagens Resultat blev dog, at Manden ikke kom til at betale noget yderligere. Det forekommer mig derfor ikke, at Eksemplet egentlig viser, at de Folk, der maa betale Efterbetaling og Bøde, er uskyldige, og det var jo — jeg vil ikke sige *det*, der *skulde* bevises —, men det var sikkert *det*, mange *onskede* skulde blive bevist. Denne Mand slap jo netop; han var ikke saabange for Landsoverskatteraadet, som det paastaas; at Skatteyderne er; han sagde ganske frejdigt: Jeg har opgivet rigtigt, og saa maatte Landsoverskatteraadet til sidst trække sig tilbage. Hvis alle de andre Skatteydere, som har maattet efterbetale, havde haft en lige saa god Samvittighed som denne Mand, tror jeg ogsaa, de havde haft lige saa stor Standhaftighed, og saa var de ikke kommet til at betale nogen Bøde. Det ærede Medlem Hr. Pinholt ryster paa Hovedet. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem mener, at ogsaa de andre Skatteydere har betalt Skatten uretfærdigt. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem, og jeg gaar ud fra, at hele denne Aktion er rejst for at hindre Landsoverskatteraadet i at fortsætte sine Undersøgelser angaaende Skatteansættelsernes Rigtighed. Det maa den jo være, naar man udtaler Tvivl om, at de opnaaede Resultater er rigtige, og det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard henstillede jo ogsaa til mig at hindre, at denne Jagt paa Skatteyderne fortsattes. Jeg tror, man som Helhed kan sige, at Landsoverskatteraadets Virksomhed er af en fortræffelig Art — det viser jo ogsaa de gode Resultater, der opnaas. Jeg maa maaske have Lov til at sige,